

έτος 14ο
αρ. τεύχους 61
δύμηνη έκδοση
διανέμεται δωρεάν
ISSN: 1109-2653
ISSN (Online): 2241-4037

ΚΩΔΙΚΟΣ : 6325

— 28ης Οκτωβρίου 3, 196 00 - Μάνδρα Αττικής —
www.dimofon.gr

ΔΗΜΟΦΩΝ

Καλό Πάσχα!

Διονύσιος Σολωμός (1798 – 1857)

Ἡ Ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς

Καθαρότατον ἥλιον ἐπρομηνόυσε
Τῆς αὐγῆς τὸ δροσάτο ὕστερο ἀστέρι,
Σύγνεφο, καταχνιά, δὲν ἀπερνοῦσε
Τ' οὐρανοῦ σὲ κανένα ἀπὸ τὰ μέρη·
Καὶ ἀπὸ κεῖ κινημένο ἀργοφυσούσε
Τόσο γλυκὸ στὸ πρόσωπο τ' ἀέρι,
Ποῦ λὲς καὶ λέει μὲς στῆς καρδιάς τὰ φύλλα:
Γλυκεῖα ἡ ζωὴ κι ὁ θάνατος μαυρίλα.

Χριστὸς ἀνέστη: Νέοι, γέροι καὶ κόρες,
Ὅλοι, μικροὶ μεγάλοι, ἐτοιμαστεῖτε·
Μέσα στὲς ἐκκλησιᾶς τὲς δαφνοφόρες
Μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχτήτε·
Ἀνοίξετε ἀγκαλιὲς εἰρηνοφόρες
Ὅμπροστὰ στοὺς Ἁγίους καὶ φιληθῆτε·
Φιληθῆτε γλυκὰ χεῖλη μὲ χεῖλη,
Πέστε Χριστὸς Ἀνέστη ἐχθροὶ καὶ φίλοι.

Δάφνες εἰς κάθε πλάκα ἔχουν οἱ τάφοι,
Καὶ βρέφη ὥραῖα στὴν ἀγκαλιά οἱ μαννάδες.
Γλυκόφωνα, κοιτώντας τὲς ζωγραφι-
σμένες εἰκόνες, ψάλλουνε οἱ ψαλτάδες·
Λάμπει τὸ ἀσῆμι, λάμπει τὸ χρυσάφι
ἀπὸ τὸ φῶς ποὺ χύνουνε οἱ λαμπάδες·
Κάθε πρόσωπο λάμπει ἀπ' τὸ ἀγιόκερι,
Ὅπου κρατοῦνε οἱ Χριστιανοὶ στὸ χέρι.

Πηγή: Διονυσίου Σολωμοῦ, Ἄπαντα, τόμος πρῶτος,
Ποιήματα, Ἐκδόσεις Ἰκαρος, Θ' Ἐκδόσις,
Ἀθῆναι 2006, σελ. 185-186.

Ποίηση ἀπὸ τὸν Θεωνά Χαρατσή, σελ. 2

Περιήγηση τῆς Κεφαλλονιάς ἀπὸ τὸν Στέλιο Μουζάκη, σελ. 3

Παιδικὴ Λογοτεχνία ἀπὸ τὴν Ελένη Α. Ηλία, σελ. 4-5

Παρουσίαση βιβλίου γιὰ τὸν στρατηγὸ Κων/νο Παπακωνσταντίνου, σελ. 6-7

Ατενίζοντας τὸ '21 ἀπὸ τὸν Βαγγέλη Κώνστα, σελ. 8

ΔΗΜΟΦΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής
Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής
"Ο ΔΗΜΟΦΩΝ"

ΕΚΔΟΤΗΣ

Παναγιώτης Δημητρούλης
(Κιν.: 6977.781.753)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Κοροπούλης Βασίλης
Κοροβέση Ελένη
Παπαϊωάννου Παναγιώτης
Υπεύθυνοι Ιστοσελίδας
Λαϊνός Παναγιώτης -
Μποκάρτζας Γεώργιος
Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων
Κωνσταντίνα Πέππα
Τηλ./Fax: 210.55.58.291

Προεκτύπωση - Σελιδοποίηση

Μήτσιου - Τσιάμη Κατερίνα
Πτυχ. Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση

28ης Οκτωβρίου 3, 196 00
Μάνδρα Αττικής
Τηλ.: 210.55.56.507
www.dimofon.gr
e-mail: info@dimofon.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αριθ. Λογ/σμού
5170039501733

Ετήσια Συνδρομή Μελών

Ιδιώτες: 10 Ευρώ
Οργανισμοί / Εταιρείες: 25 Ευρώ

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που τα υπογράφουν. Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η πηγή τους. Η ύλη για το τεύχος "έκλεισε" στις 10/04/2013

Παρακαλούμε να στέλνετε το αντίγραφο της κατάθεσης στο fax του Συλλόγου ή ταχυδρομικώς για ενημέρωση). Ο "ΔΗΜΟΦΩΝ" ανταλλάσσεται με όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου.

ΝΑ 'ΤΑΝΕ...

Να 'τανε σαν την θάλασσα η πιο βαθιά μου σκέψη
κι ωκεανός απέραντος του νου μου ο στοχασμός
η λογική θε να 'βρισκε την πιο μεγάλη λέξη
το πι' όμορφο απείκασμα, τον τέλειο αριθμό.

Να 'τανε σαν την έρημο η πιο βουβή μου θλίψη
που αχανής απλώνεται ώσπου φτάν' η ματιά
τον λογισμό δεν θα 'ριχνα στ' αρχέγονα τα ύψη
θα είχα καθαρίο οφθαλμό, γαλήνη στην καρδιά.

Να 'ταν θεόρατο βουνό από χαλίκι κι άμμο
κάθε μικρή, πικρή έγνοια μου στον κόσμο τούτο 'δω
και να τραβούσα ένα σπυρί στην διετία πάνω
θα 'χαν σωμό τα βάσανα, θα 'χε σωμό ο καημός.

Να 'τανε σύμπαν άπειρο μ' αστέρια και πλανήτες
κάθε ευφροσύνη και χαρά, κάθε αγνό φιλί
στα μάτια σου τα γαλανά θ' αντίκριζα
κομήτες που απά στον χρόνο μια φορά μηνούν την
αλλαγή.

ΣΧΟΛΙΑ: Το συγκεκριμένο ποίημα ο ποιητής το εμπνεύστηκε σε μια παραλία γι' αυτό και αρχίζει μιλώντας για την απεραιτοσύνη της θάλασσας που παρομοιάζεται με τον ανθρώπινο στοχασμό. Ο στίχος του ποιήματος είναι δεκαπεντασύλλαβος. Γενικά το ποίημα αναφέρεται στο άπειρο της ανθρώπινης δημιουργίας που αντιπαραβάλλεται τότε με την θάλασσα, τότε με το έρημο, τότε με το βουνό και τότε με το σύμπαν. Σε κάθε ένα από τα τέσσερα αυτά συστατικά στοιχεία του ποιήματος αντιστοιχούν ο ανθρώπινος λογισμός, η θλίψη, η δυστυχία και ο έρωτας με τον οποίο και κλίνει το ποίημα προσφέροντάς μας μία νότα αισιοδοξίας στην συνολική δομή του.

Περιήγηση της Κεφαλλονιάς

Αν δεν έχετε προγραμματίσει κάποιες διακοπές ξεκινήστε τώρα στην περίοδο των εορτών του Πάσχα, για την Κεφαλονιά. Είναι ένα νησί με θαυμάσιες φυσικές ομορφιές, όπως οι καταβόθρες, και τα δυο γνωστά σπήλαια Δρογκαράτης και Μελισσάνης με εναλλαγές τοπίου, τα θαυμάσια φιλόλιγνα κυπαρίσσια και τη μοναδική μαύρη ελάτη πάνω στον πανύψηλο Αίνο όπου ζουν και τα μοναδικά μικρά άλογα, αλλά και με πλήθος ιστορικά μοναστήρια.

Στον κυρίως χώρο του σπηλαίου Δρογκαράτης γίνονται πολιτιστικές εκδηλώσεις, καθώς διαθέτει μοναδική ακουστική, για το λόγο αυτό και του έχει δοθεί ο χαρακτηρισμός του ως "Θέατρο Αποθέωσης". Οι επίσημοι κάθονται στο "Βασιλικό Θεωρείο" το οποίο προσφέρει μοναδική θέα από την κορυφή του σπηλαίου και οι μουσικοί κάθονται στην αντίθετη πλευρά σε μία ειδικά διαμορφωμένη εξέδρα κατά μήκος των βράχων.

Στο σπήλαιο Μελισσάνης το εσωτερικό του, καλύπτεται από υπόγεια ύδατα που φθάνουν στα 20 έως 30 μέτρα βάθος μετά από την κατάρρευση ενός μέρους της οροφής. Η περιήγηση γίνεται από μικρές βάρκες και μπορείτε να θαυμάσετε την μοναδική θέα που προσφέρουν οι σταλακτίτες και τα νερά που αλλάζουν χρώματα.

Όμως πέρα από τις φυσικές ομορφιές στον απαιτητικό επισκέπτη η Κεφαλλονιά, έχει να προσφέρει και έναν πλούτο πνευματικών γνώσεων ικανό να του εξάψει το ενδιαφέρον. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Δημόσια Βιβλιοθήκη - Μουσείο Τυπάλδων - Ιακωβάτων.

Έχουμε επισημάνει πολλές φορές σε μελέτες μας τη μεγάλη σημασία των ιδιωτικών αρχείων, παρά τη δυσκολία προσέγγισής των, τους θησαυρούς που συχνά λανθάνουν σ' αυτά καθώς και τη σημαντικότητα αυτών των αρχείων στην καθόλου ελληνική ιστορία.

Όταν μάλιστα τυχαίνει το αρχείο αυτό να προέρχεται από οικογένειες που είναι γνωστό ότι διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της τοπικής και όχι μόνον ιστορίας και αν βέβαια προσφέρεται στους ερευνητές η δυνατότητα εύκολα να γίνει προστό για μελέτη, τότε το κέρδος για την επιστήμη και την ιστορία αποβαίνει πολύ μεγαλύτερο.

Ένα τέτοιο σημαντικό τοπικό αρχείο, αποτέλεσε και τον πυρήνα της δημιουργίας της Δημόσιας Βιβλιοθήκης - Μουσείου στο Ληξούρι της Κεφαλλονιάς, γνωστή σήμερα ως Ιακωβάτειος Βιβλιοθήκη.

Τη Βιβλιοθήκη επισκέφτηκα πριν από καιρό καλεσμένος από την Εταιρεία Τουριστικής Ανάπτυξης και Προβολής της Κεφαλλονιάς - Ιθάκης σε μια προσπάθεια τουριστικής προβολής τους και γνώρισα για πρώτη φορά την όμορφη Κεφαλλονιά.

Η βιβλιοθήκη βρίσκεται στο Ληξούρι, στη δεύτερη σε πληθυσμό πόλη της Κεφαλλονιάς, στη συνοικία του Αγίου Χαράλαμπος και στεγάζεται σε ένα παλιό διώροφο αρχοντικό της οικογένειας Τυπάλδων - Ιακωβάτων, ένα από τα ελάχιστα που γλύτωσαν από τους τρομερούς σεισμούς του 1953. Εδώ γεννήθηκαν και ανατράφηκαν ο Κωνσταντίνος Τυπάλδος - Ιακωβάτος ο μετέπειτα Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως (1795 μέχρι 21-11-1867) και οι αδελφοί του Νικόλαος, Χαράλαμπος και Γεώργιος.

Το νεοκλασικό διατηρητέο αρχοντικό, κτίστηκε το 1886 και αναπαλαιώθηκε το 1984. Στο ισόγειο που αποτελείται από έξη δωμάτια στεγάζεται η βιβλιοθήκη και στον Α' όροφο που επίσης αποτελείται από έξη δωμάτια, βρίσκεται το Μουσείο.

Το αρχοντικό περιήλθε κληρονομικά στην αείμνηστη Αικατερίνη Ιακωβάτου - Τούλα τα τέκνα της οποίας μετά το θάνατό της και σύμφωνα με την επιθυμία της το δώρισαν μαζί με όλα τα αντικείμενα στο Δήμο Ληξουρίου. Έτσι μία από τις μεγαλύτερες και πλουσιότερες στα Επτάνησα, Ιδιωτικές βιβλιοθήκες, και μαζί ένα από τα σημαντικότερα αρχεία περιήλθε και κόσμησε τη πόλη του Ληξουρίου.

Πριν λίγα χρόνια το τότε Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ανέλαβε την εποπτεία του και ήδη λειτουργεί ως δημόσιο ίδρυμα. Η βιβλιοθήκη που είναι και δανειστική περιλαμβάνει, από την αρχική δωρεά, πλέον των 30.000 τόμους βιβλίων και περιοδικών, που έχουν εκδοθεί

από το 16ο αι. έως και σήμερα, διαφόρου περιεχομένου όπως: θεολογικά, φιλολογικά, φιλοσοφικά, ιστορικά, νομικά, λεξικά κ.ά. και συνεχίζει να πλουτίζεται από καινούργιο υλικό. Πολλά από αυτά είναι σπάνια και δυσεύρετα ακόμη και σε μεγάλες βιβλιοθήκες. Ιδιαίτερα σημαντικά είναι τρία χειρόγραφα Ευαγγέλια, το παλαιότερο του 9' αιώνα και τα άλλα του 14' και 15' αιώνα αλλά και πολλά θεολογικά και ιστορικά βιβλία του 17-18 αιώνα. Όλα ταξινομημένα μέσα σε παλιές όμορφες προθήκες, με περίτεχνα δεσμάτα εποχής.

Στο Μουσείο συναντάται ικανός αριθμός ζωγραφικών έργων, όπως εικόνες επτανησίων κυρίως ζωγράφων αλλά και προσωπογραφίες αξιόλογων ανδρών, Ηλίας Μηνιάτης, Ευγένιος Βούλγαρης κ.ά. Ακόμη σε ιδιαίτερες προθήκες εκθέτονται ιερά άμφια, εγκόλπια, μήτρες, σταυροί του αρχιερέα Κωνσταντίνου και μία αξιόλογη συλλογή δακτυλιολίθων, λύχνων και άλλων μικροαντικειμένων.

Όμως το σημαντικότερο υλικό που απόκειται στη βιβλιοθήκη σίγουρα αποτελούν τα κατάλοιπα του Κωνσταντίνου Τυπάλδου μητροπολίτου Σταυρουπόλεως και σχολάρχη της Ιεράς Θεολογικής Σχολής Χάλκης. Πρόκειται για ένα από τα πλουσιότερα οικογενειακά αρχεία της χώρας μας.

Τα πολύτιμα λυτά έγγραφα του Αρχείου που ήδη έχουν αρχίσει να εκδίδονται ως Πατριαρχικά έγγραφα και απαντήσεις της Σχολαρχείας, προσφέρουν πολύτιμα στοιχεία στη νεότερη Ιστορία της Κεφαλλονιάς, της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, του Οικουμενικού Πατριαρχείου αλλά και της Ελλάδας.

Η βιβλιοθήκη του Ληξουρίου αποτελεί το κόσμημά του. Είναι όμως τιμή για κάθε φιλομαθή, βιβλιόφιλο ή συλλέκτη να την επισκεφτεί. Μάλιστα αφού περιηγηθεί τους ψηλούς φωτεινούς χώρους της και φυλλομετρήσει τα βιβλία να μπορεί βγαίνοντας να ξεκουραστεί στον καταπράσινο περιβάλλοντα κήπο, ατενίζοντας την πόλη και τον πλατύ κόλπο, που ξαπλώνονται στα πόδια του.

Πάντως, το ωραιότερο ηλιοβασίλεμα το συναντάς στο μοναστήρι των Κηπουραίων. Αξίζει να επισκεφτείς και τον Άγιο Ανδρέα με το βυζαντινό μουσείο και βέβαια το μοναστήρι του Αγίου Γερασίμου στον Ομαλό. Εδώ βρίσκεται και το θαυματουργό σκήνωμα του Αγίου Γερασίμου μέσα στην ασημένια λάρνακά του. Το Φισκάρδο με τα παραδοσιακά σπιτάκια του, την Κοργιαλένιο Βιβλιοθήκη που ιδρύθηκε το 1924 και έχει 53.000 τόμους βιβλίων και το Λαογραφικό του Μουσείο με τις θαυμάσιες φορεσιές του περασμένου αιώνα στο Αργοστόλι, όπου συναντάται και η γέφυρα Δεβοσέτου η μακρύτερη γέφυρα στον κόσμο. Τέλος τα Μεταξάτα όπου και το σπίτι του Λόρδου Βύρωνα. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε την αγάπη των Κεφαλλονιτών για τη μουσική μπάντα και το θέατρο, τα οποία υπηρετούν θαυμάσιες φιλαρμονικές ενώ έχουν αναπτυχθεί η Ληξουριώτικη "αριέτα" και η πολυφωνική "καντάδα".

Αν σ' όλα αυτά προσθέσετε και την παρουσία των ιδιόρρυθμων, χαρούμενων, γελαστών με εκείνη την τραγουδιστή προφορά Κεφαλλήνων που «διαολίζονται» χωρίς αιτία, άλλωστε το άγαλμα του μεγάλου σατιρικού Ανδρέα Λασκαράτου σας καλωσορίζει παραλία, που όμως σας ανοίγουν την καρδιά τους αλλά και την πόρτα του σπιτιού τους, για να σας ευχαριστήσουν, σίγουρα διαθέτετε σοβαρούς λόγους για να πραγματοποιήσετε την επίσκεψή σας στην Κεφαλλονιά.

Το άγαλμα του
Ανδρέα Λασκαράτου

Η Ιακωβάτειος Βιβλιοθήκη

● Στέλιος Μουζάκης
Μέλος της Federation Internationale des Journalistes
et Ecrivains du Tourisme,
stylmouzakis@hotmail.com

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ 2. Καινοτόμο πρόγραμμα φιλιαναγνωσίας

Εισαγωγή

Με αφορμή τη 2^η Απριλίου, ημέρα η οποία είναι παγκοσμίως αφιερωμένη στο παιδικό βιβλίο, ακολουθεί το δεύτερο μέρος του προγράμματος με τον τίτλο "Αναγνώστες και φίλοι. Καινοτόμο πρόγραμμα φιλιαναγνωσίας". Έχει προηγηθεί το πρώτο μέρος, (βλ. Ο Δημοφών, τχ. 59) όπου τα νήπια παρουσίασαν στους συμμαθητές τους τα αγαπημένα τους βιβλία. Εδώ, στο δεύτερο μέρος, η δασκάλα παρουσιάζει στους μαθητές της το δικό της αγαπημένο βιβλίο. Το βιβλίο αυτό είναι «**Ο μικρός πρίγκιπας**» του **Εξυπερύ**, σε μετάφραση Στρατή Τσίρκα. Η παρουσίαση γίνεται μέσα από την ανάγνωση του βιβλίου της «**ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΠΡΙΓΚΙΠΑ**» (Ελένη Α. Ηλία, εκδ. Ηριδανός, 2012), το οποίο αναφέρεται στο κείμενο του Εξυπερύ κι έχει μορφή λογοτεχνικής ιστορίας.

Στόχοι Προγράμματος

Α) Βασικός στόχος είναι η συνειδητοποίηση της δημιουργικότητας του αναγνωστικού ρόλου και κατ' επέκταση του λογοτεχνικού φαινομένου, που οδηγεί στη φιλιαναγνωσία.

Β) Ουσιαστική επικοινωνία και δημιουργία ισχυρών δεσμών μεταξύ των μελών της σχολικής τάξης.

Γ) Καλλιέργεια της δημιουργικής σκέψης.

Δ) Καλλιέργεια της λεκτικής έκφρασης των μαθητών.

Ε) Καλλιέργεια της δημιουργικής εικαστικής έκφρασης των μαθητών.

ΣΤ) Ανάπτυξη της ικανότητας της ακρόασης και της επικοινωνίας.

Ζ) Κατανόηση της σύνδεσης ανάμεσα στον προφορικό και το γραπτό λόγο, της ιδιότητας του γραπτού λόγου να αναπαριστά τον προφορικό.

Η) Άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία.

Στους στόχους του β' μέρους, που παραμένουν κοινοί με αυτούς του α' μέρους, προστίθενται επίσης:

Θ) Δημιουργία ισχυρών δεσμών των μαθητών με τη δασκάλα

Ι) Εξοικείωση με την ιδιότητα του συγγραφέα

Μεθόδευση

Γίνεται ανάγνωση του βιβλίου "Μετά τον Μικρό Πρίγκιπα" ανά κεφάλαιο. Επείτα από την ολοκλήρωση της ανάγνωσης κάθε κεφαλαίου, όλα τα νήπια εικονογραφούν το συγκεκριμένο κεφάλαιο. Στη συνέχεια παρουσιάζουν τις ζωγραφιές τους στην ολομέλεια, όπως ακριβώς στο α' μέρος του προγράμματος. Τα μεγαλύτερα κεφάλαια παρουσιάζονται και εικονογραφούνται σε επιμέρους ενότητες.

Όταν ολοκληρωθεί η ανάγνωση και η εικονογράφηση όλων των κεφαλαίων, καθώς και η παρουσίαση των ζωγραφιών που αναφέρονται σε αυτά, περνάμε στην αντίστροφη διαδικασία. Έχοντας δηλαδή ήδη διαβάσει στα νήπια ολόκληρο το βιβλίο "Μετά τον Μικρό Πρίγκιπα", με ερέθισμα πλέον μια εικόνα, αυτήν στο εξώφυλλο, που έχει ζωγραφίσει η Λήδα Βαρβαρούση, και περιέχει όλα τα βασικά στοιχεία της αφηγηματικής υπόθεσης, τα νήπια αναδιηγούνται ομαδικά την ιστορία. Κατά την αναδιήγηση έχουν τη δυνατότητα της δημιουργικής μίμησης, της τροποποίησης ή της ανατροπής της πρότυπης ιστορίας. Το τελικό, ενιαίο κείμενο που προκύπτει, δραματοποιείται από τα νήπια και παρουσιάζεται με τη μορφή ανοιχτής θεατρικής παράστασης.

Σύνδεση στόχων με στοιχεία προγράμματος

Α) Ο βασικός στόχος επιδιώκεται με την αποτύπωση των αναγνωστικών εντυπώσεων των νηπίων και τη συσχέτιση των εντυπώσεων αυτών με προηγούμενες αναγνωστικές εμπειρίες τους, καθώς και με προσωπικά τους στοιχεία, επιθυμίες, προτιμήσεις, χαρακτηριστικά. Η φιλιαναγνωσία επιτυγχάνεται με την καθημερινή επαφή με το εξαιρετικό βιβλίο του Εξυπερύ, μέσα από την ανάγνωση του έργου "Μετά τον Μικρό Πρίγκιπα", που αναφέρεται σε αυτό.

Β) Ο στόχος της επικοινωνίας και της δημιουργίας ισχυρών φιλικών δεσμών επιδιώκεται να επιτευχθεί καθώς οι συμμαθητές μοιράζονται τις αναγνωστικές εμπειρίες τους τόσο κατά την παρουσίαση των ζωγραφιών τους που αναφέρονται στα κεφάλαια του βιβλίου όσο και κατά την αφήγηση της ενιαίας ομαδικής ιστορίας που στηρίζεται στην εικόνα του εξώφυλλου.

Γ) Ο στόχος της καλλιέργειας της δημιουργικής σκέψης επιδιώκεται καθώς το βιβλίο που χρησιμοποιείται για την παρουσίαση του Μικρού Πρίγκιπα, αποδίδεται από τα ίδια τα παιδιά, που έχουν τη δυνατότητα της δημιουργικής μίμησης, της τροποποίησης ή ακόμη και της ανατροπής του.

Δ) Ο στόχος της καλλιέργειας της λεκτικής έκφρασης των μαθητών επιδιώκεται με την παρουσίαση στην ολομέλεια των ζωγραφιών που έχουν ετοιμάσει για το κάθε κεφάλαιο, καθώς και μέσα από την ομαδική αφήγηση που πραγματοποιείται με ερέθισμα την εικόνα στο εξώφυλλο.

Ε) Ο στόχος της καλλιέργειας της δημιουργικής εικαστικής έκφρασης επιδιώκεται με την εικονογράφηση από τους μαθητές των κεφαλαίων του βιβλίου.

ΣΤ) Ο στόχος της ανάπτυξης της ικανότητας της ακρόασης και της επικοινωνίας επιδιώκεται μέσα από τη διαδικασία της εικονογράφησης, αφού οι ζωγραφιές στηρίζονται στα κεφάλαια που διαβάζονται στους μαθητές και αποτελούν αναγνωστικές προσεγγίσεις τους, καθώς και μέσα από την ενιαία αφήγηση της ομαδικής ιστορίας.

Ζ) Ο στόχος να κατανοήσουν οι μαθητές την ιδιότητα του γραπτού λόγου να αναπαριστά τον προφορικό επιδιώκεται με την καταγραφή της ομαδικής αφήγησης.

Η) Ο στόχος να ανοίξει το σχολείο στην κοινωνία επιδιώκεται με την ανάδειξη και αξιοποίηση των εργασιών των παιδιών μέσα από την ανοιχτή θεατρική παράσταση και τις διάφορες δημοσιεύσεις στην ιστοσελίδα του σχολείου και αλλού.

Θ) Ο στόχος της σύσφιξης των σχέσεων με τη δασκάλα, επιδιώκεται μέσα από την παρουσίαση του αγαπημένου της βιβλίου, με την ανάγνωση στους μαθητές της του έργου της "μετά τον Μικρό Πρίγκιπα".

Ι) Ο στόχος της εξοικείωσης με το συγγραφέα επιτυγχάνεται, εφόσον τα παιδιά ανακαλύπτοντας την "άλλη" ιδιότητα της δασκάλας τους, αντιλαμβάνονται ότι οι συγγραφείς είναι ζωντανά, φυσικά πρόσωπα, που ζουν και δραστηριοποιούνται ανάμεσά τους.

Χρονοδιάγραμμα

Το μέρος αυτό του προγράμματος ξεκινά αμέσως μετά τις διακοπές των Χριστουγέννων και έχει διάρκεια δύο μηνών. Το πρόγραμμα συνεχίζεται με την προετοιμασία θεατρικής παράστασης, που βασίζεται στο ενιαίο ομαδικό κείμενο. Ολοκληρώνεται στο τέλος της σχολικής χρονιάς, με την παράσταση που πραγματοποιείται σε ανοιχτή εκδήλωση.

Αποτελέσματα

Ακολουθεί το ομαδικό κείμενο των νηπίων, που αναφέρεται στην εικόνα που περιλαμβάνει το εξώφυλλο του βιβλίου "Μετά τον Μικρό Πρίγκιπα" (έργο της **Λήδας Βαρβαρούση**):

Κάποιο αγοράκι που το έλεγαν Μικρό Πρίγκιπα, έκοψε ένα λουλούδι από ένα κήπο που ήταν πολύ κοντά στη θάλασσα και το έδωσε σε ένα κοριτσάκι κι έμειναν έτσι να βλέπουν μαζί τη θάλασσα, θαύμαζαν την ωραία ηρεμία της. (1^η σκηνή)

Το κοριτσάκι είχε πρωτοδεί το αγόρι, καθώς αυτό ερχόταν από μακριά. Είχε φύγει από το παλάτι του, που ήταν σε άλλον πλανήτη, γιατί ήθελε να μην είναι πια πρίγκιπας αλλά ένας κανονικός άνθρωπος. Ένας φρουρός του είχε την ιδέα να μην είναι πια πρίγκιπας, για να έχει μια καλύτερη ζωή. (2^η σκηνή)

Τότε που συναντήθηκαν ο Μικρός Πρίγκιπας και το κοριτσάκι, εκείνο δεν είχε πια μέρος να κοιμηθεί, γιατί ο κήπος του βρώμισε, είχε γεμίσει σκουπίδια. Όμως ευτυχώς που το κοριτσάκι είχε προλάβει να πάρει όλα τα λουλούδια από εκεί και να τα φυτέψει σε γλάστρες. Στον κήπο είχαν απομείνει πια μόνο τα δέντρα. (3^η σκηνή)

Αφού το κοριτσάκι δεν είχε καταφύγιο στη γη να μείνει, όταν νύχτωσε, τα δύο παιδιά έφυγαν μαζί για το σπίτι του αγοριού στον άλλον πλανήτη και πήραν μαζί τους όλες τις γλάστρες, για να τις φροντίζουν. Ταξίδεψαν εκεί με το αεροπλάνο του Μικρού Πρίγκιπα. (4^η σκηνή)

Ένας πιλότος είχε μάθει στο Μικρό Πρίγκιπα να το οδηγεί, που η δουλειά του είναι να μαθαίνει τους πρίγκιπες να πιλοτάρουν, για να πηγαίνουν εκδρομές. (5^η σκηνή)

Όταν όμως έφυγε το κοριτσάκι με το Μικρό Πρίγκιπα, οι κακοί έκοψαν τα δέντρα του κήπου του. (6^η σκηνή)

Τα δέντρα τα αγόρασαν οι παντογνώστες, για να φτιάξουν ένα σπίτι στο χωριό του Χριστού. (7^η σκηνή)

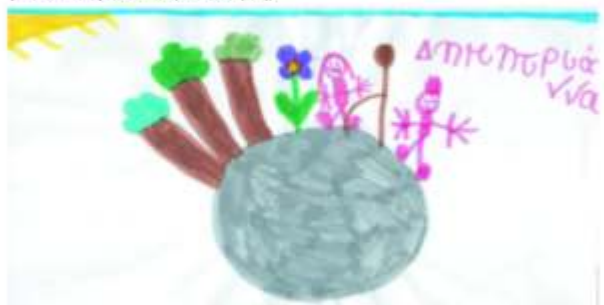
Έπειτα οι γλάροι καθάρισαν ολόκληρο τον κήπο από τα σκουπίδια. (8^η σκηνή)

Όταν ο κήπος καθαρίστηκε, το κοριτσάκι γύρισε πίσω. Πήρε μαζί του και τα λουλούδια, για να ξαναφτιαχτεί ο κήπος, όπως ήταν πριν. Το κοριτσάκι το έφερε ο Μικρός Πρίγκιπας με το αεροπλάνο αλλά δεν μπορούσε να μείνει κι εκείνος μαζί του στον κήπο, γιατί έπρεπε το αεροπλάνο να το γυρίσει πίσω στον πλανήτη του. (9^η σκηνή)

Οι παντογνώστες πήγαν στον κήπο το σπίτι που είχαν φτιάξει με τα δέντρα του, για να μείνει σε αυτό το κοριτσάκι. (10^η σκηνή)

Ο Μικρός Πρίγκιπας παίρνει συχνά το αεροπλάνο του και έρχεται για να βλέπει το κοριτσάκι. Δεν μένει όμως για πολύ, πρέπει να γυρίζει πάντα στον πλανήτη του. Το κοριτσάκι δεν τον ακολουθεί εκεί, γιατί έχει να φροντίζει τον κήπο. (11^η σκηνή)

Κάποτε θα παντρεθούν αλλά ούτε τότε θα ζήσουν μαζί. Το κοριτσάκι θα παραμείνει στον κήπο και ο Μικρός Πρίγκιπας θα πηγαίνει εκεί με το αεροπλάνο από τον πλανήτη του για να το βλέπει. (12^η σκηνή)

Σημείωση: Το ενιαίο κείμενο που προέκυψε, το χωρίσαμε σε σκηνές, για αξιοποίησή του ως θεατρικό δρώμενο. Σε κάθε σκηνή θα είναι διαφορετικοί οι δύο μαθητές που υποδύονται το Μικρό Πρίγκιπα και το Κοριτσάκι, ώστε όλοι στην τάξη να υποδυθούν το ένα από τα δύο βασικά πρόσωπα, ανάλογα με το φύλο τους. Τους υπόλοιπους ρόλους, αυτούς δηλαδή των γλάρων, των λουλουδιών, του ζεύγους των παντογνωστών, των μαθητών, του πιλότου κ.λπ. τους υποδύονται οι ίδιοι μαθητές στις υπόλοιπες σκηνές.

Στρατηγός Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου του Μελετίου Ρόκα αντιστρατήγου ε.α.

Την Τετάρτη 27 Μαρτίου 2013, είχα την ευκαιρία και την τιμή να παραβρεθώ στην κριτική-παρουσίαση του βιβλίου του αιμνήστου συμπατριώτη μας Αγγέλου Ι. Παπακωνσταντίνου με τίτλο «Ο στρατηγός Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου ένας εκλεκτός ηγέτης και αγωνιστής» η οποία έγινε στην Λέσχη Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους εν ενεργεία και αποστρατεία αξιωματικοί, αντιπροσωπείες από την Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, του Δημοτικού Συμβουλίου Μάνδρας Ειδυλίας, οι πρώην δήμαρχοι Μάνδρας κος Μελέτιος Τσαντήλας και κα Ιωάννα Κριεκούκη καθώς και αρκετοί συμπατριώτες μας. Το βιβλίο αναφέρεται στη ζωή και δράση του Στρατηγού Κωνσταντίνου Παπακωνσταντίνου, αποτελεί έκδοση της εταιρείας Μελέτης Ελληνικής Ιστορίας, μερίμνη και δαπάνη του Αθανασίου Παπακωνσταντίνου, υιού του Στρατηγού, Δικηγόρου Αθηνών και της συζύγου του Αλεξάνδρας Παπακωνσταντίνου το γένος Ιωάννου Ξηρογιάννη Εφέτου Διοικητικών Δικαστηρίων. Συγγραφέας ο ανηψιός του στρατηγού Άγγελος Ιωάννου Παπακωνσταντίνου. Για περισσότερες λεπτομέρειες κρίνεται σκόπιμη η παραπομπή στο σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΣΤΙΑ» που καταχωρείται στη σελίδα 7.

Ασφαλώς σε εμάς τους μεγαλύτερους είναι γνωστή η σεμνότητα και η προσφορά της ευρύτερης οικογένειας Παπακωνσταντίνου, από μέλη της οποίας πολλοί «εβαπτίσθημεν εις Χριστόν», μάθαμε τα πρώτα γράμματα και όλοι μας κληρονομήσαμε το δικαίωμα να υπερηφανευόμαστε για την προσφορά της γενέτειρας μας Μάνδρας, στους αγώνες για την Ελευθερία της Πατρίδας και του Έθνους μας, για την μεταλαμπάδευση των ανωτέρω στις νεώτερες γενιές και προς απόδοση οφειλομένων τιμών προς την οικογένεια φρονώ ότι πρέπει να διοργανωθεί ανάλογη εκδήλωση και παρουσίαση του βιβλίου στην Μάνδρα.

Δημοσίευμα της τοπικής εφημερίδας «ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ» αρ.φύλλου 4068 στις 11/04/2013.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ξεκινήσαμε από τα Κούντουρα την σημερινή Μάνδρα, ακολουθήσαμε το Θριάσιο πεδίο, το Ράριο πεδίο και διά της Ιεράς Οδού περάσαμε τα Παναθήναια και φθάσαμε εδώ, στο Ιερό Τέμενος της Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων, στην Λέσχη Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων. Ήλθαμε να παρακολουθήσουμε την παρουσίαση του βιβλίου «Ο Στρατηγός Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου». Το διάβασα με τη δέουσα προσοχή και με συνεκίνησε.

Το βιβλίο αυτό τεκμηριωμένο με σαφήνεια και ενάργεια τόσο για την Πολεμική Αρετή, όσο και για την κοινωνιολογική συμπεριφορά στη κοινωνία. Για την εν πολέμω αρετή μιλάει το βιβλίο με συνεπικόρρο τον γεραρό και αξιοσέβαστο Αρχηγό ΓΕΣ και τον ακοίμητο φρουρό Διοικητή του Γ' ΣΣ., Στρατιώτη, Δάσκαλος, Ευπατρίδης, ενάρετος ο συμπατριώτης μας Στρατηγός. Δεν παρεσύρετο από τις ανάγκες της στιγμής, τον διέκρινε αυτοκυριαρχία στις επιθυμίες. Προικισμένος, με σωφροσύνη, με σύνεση με ευγένεια, με ψυχικά χαρίσματα είχε μπει στη κοινωνιολογική σκέψη του Σωκράτους.

Γνώστης της αρχαίας γραμματείας και της νεοελληνικής λογοτεχνίας, φύσει φιλελεύθερος μιλούσε για το έργο «Πέρσες» του Αισχύλου. Για τη νίκη της δημοκρατίας κατά του ολοκληρωτισμού και της βαρβαρότητας, νίκη της μικρής Ελλάδος κατά του όγκου των Περσών στον Μαραθώνα, στη Σαλαμίνα, στις Πλαταιές.

Άφοβα στο Θεό του πολέμου, ύψωνε το ανάστημά του να υπερασπιστεί την πατρίδα έταξε στην ζωή του να φυλάει Θερμοπύλες «ποτέ από το χρέος μη κινούντες», απόλυτος, άκαμπος. Στις ανάγκες του Ανθρώπου εύκαμπος «αεί αιειδάκρυες άντρες εσθλοί». Αυτός είναι ο Έλληνας στρατιώτης, σωστός Μεγαλέξανδρος, Υποκλινόμεθα στον άγνωστο στρατιώτη.

Ο Μέγας Αλέξανδρος, ο στρατιώτης μεγαλοφυής αυτός στρατηλάτης, μετέφερε τον Ελληνικό πολιτισμό, τη παιδεία, την αρχαία γραμματεία και την Ελληνική γλώσσα ανά τα πέρατα της οικουμένης.

Σήμερα: Ας μη μιλήσουμε, όλα κακοποιούνται.

Ευτύχησα να γνωρίσω τον συντοπίτη μας Στρατηγό και να συνδεθώ. Είχε την έμπνευση με τέτοια ενάργεια να εκφράσει τις διαχρονικές αξίες της τιμής και της ανδρείας, της αγάπης για τον άνθρωπο και την πατρίδα, του αγώνος και της θυσίας για τα πανανθρώπινα ιδανικά. Έζησε στρατιώτης και έφυγε στρατιώτης. Είναι ο γνωστός και ο Άγνωστος Στρατιώτης, ο αριθμητικός. Στρατιώτης γιατί είπε: «είμαι Έλληνας και το πήρхσε».

Ταπεινός προσκυνητής προσέρχομαι να καταθέσω την ευγνωμοσύνη μου στον συντοπίτη μου Στρατηγό, σαν ελάχιστο φόρο τιμής, καθώς και στον στρατιώτη, στον Άγνωστο Στρατιώτη που όλοι τους πάλεψαν για την πατρίδα, το πνεύμα, την ιστορία, τον Λόγο και του Χριστού την πίστη.

«Έλληνες σεις της πατρίδος άξιοι πως ήθελεν από σας προκρίθει άδοξος τάφος»

Το DNA του, η ρίζα του είναι από τα Κούντουρα Μάνδρα, από τον στρατηγό Ζερβονικόλα, τον καπετάν Κολιό, τον ναύαρχο Παύλο Κουντουριώτη, τον στρατηγό Γιώργο Νικολαΐδη, τον στρατηγό Αλέκο Κοντούλη, το Στρατηγό Νίκο Ρόκα, τον στρατηγό Θεόδωρο Πάγκαλο, τον στρατηγό Παναγιώτη Νικολαΐδη, το θρυλικό κυβερνήτη του υποβρυχίου «Κατσόνης» Πλωτάρχη Βασίλη Λάσκο τον στρατηγό Τζανή Νικολαΐδη, τον Ναύαρχο Αλέκο Σακελλαρίου, τον Ναύαρχο Κωνσταντίνο Κώνστα και τα σημερινά παλικάρια Στρατού, Ναυτικού, Αεροπορίας που με συνόδευσαν από τα Κούντουρα.

Μελέτης Τσαντίλας
Πρώην δήμαρχος

ΚΡΙΤΙΚΗ-ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Γ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο στρατηγός Κωνστ. Α. Παπακωνσταντίνου

Εκυκλοφόρησε την λίγηνουσα εβδομάδα και παρουσιάστηκε μόλις την περασμένη Τετάρτη στην Λέσχη Αξιωματικών Ένόπλων Δυνάμεων το βιβλίο του Άγγελου Ι. Παπακωνσταντίνου, **Ο στρατηγός Κωνσταντίνος Α. Παπακωνσταντίνου. Ένας έκλεκτος ήγησης και αγωνιστής** (έκδ. Έταιρεία Μελέτης Ελληνικής Ιστορίας και Λθ. Κ. Παπακωνσταντίνου, σελ. 114). Το βιβλίο είχε γραφτεί σε παλαιότερο χρόνο, κατά το 1998.

Ο συγγραφέας του ήταν ο Άγγελος Παπακωνσταντίνου, γιός του ενός εκ των αδελφών του στρατηγού. Ο Άγγελος Ιωάννου Παπακωνσταντίνου γεννήθηκε στην Μάνδρα της Αττικής το 1915 και απέβηκε στην Αθήνα το 2005. Επορεύθηκε στην Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, από όπου έλαβε το πτυχίο του εργαζόμενος ταυτοχρόνως ως υπάλληλος του Έλεγκτικού Συνεδρίου. Έστρατεύθηκε κανονικά και υπηρέτησε την θητεία του προπολεμικά και το 1940 έπαισαυρεύθηκε και έτοιμάσθηκε στο Μέτωπο στην Γραμμή Πεσάνης-Τεπελινίου. Επέλεξε λόγω άριστης συμπεριφοράς ως έφεδρος αξιωματικός και έφοίτησε στην Σχολή Έφεδρων Αξιωματικών στην Καβάλα. Μετά την άποφοίτηση από αυτήν, έτοιποθετήθηκε στην XIV Μεραρχία, την οποία διοικούσε ο θείος του Ύποστράτηγος Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου, παρά το πλεονέκτημα του οποίου έβρισκε το Έλος των Όχυνών. Έπολέμησε έπίσης, μετά νέα έπιστράτευσή του, στο Βίτσι και τον Γράμμο κατά την περίοδο 1946-1949. Μετά την όριστική άποστράτευσή του επέλεξε ως Διευθυντής και έκιολούθους ως Γενικός Διευθυντής του Νοσοκομείου «Άγιος Σάββας», το οποίο διοικούσε έπί 30 έτη. Κατά την μακρά θητεία του, επέτυχε την άριστη λειτουργία του Νοσοκομείου, που άνε-

δείχθηκε ένα από τα μεγάλα και σημαντικά της χώρας. Απεβίωσε πλήρης ημών και της μεγάλης εκτιμήσεως όλων που είχαν συνεργασθεί μαζί του. Το βιβλίο έγραψε μετά την συνταξιοδότησή του ως φόρος τιμής προς τον θείο του και την μεγάλη έποχή που είχαν ζήσει μαζί.

Οι μεγάλες εκείνες στιγμές δέν έπρεπε να λησμονηθούν. Αντιθέτως, έπρεπε να διασωθούν για την μνήμη τόσο της οικογενείας, όσο και του έλληνικού κοινού. Η έμφυτη σεμνότητά της οικογενείας άρχικώς ώδηγούσε στην άπλή διαφύλαξη της εργασίας αυτής. Καθώς όμως συνεπληρώθηκαν έμέτος 40 έτη από τον θάνατο του στρατηγού, ο γιός του κ. Αθανάσιος Παπακωνσταντίνου, διοηρόρος και τίως βουλευτής, και η σύζυγός του κ. Αλεξάνδρα το γένος Σηρογιάννη, Έφέτης των Διοικητικών Διαστηρίων, έκριναν ότι η έκδοσης του βιβλίου θα άποτελούσε το καλύτερο μνημόσυνο του Στρατηγού, μαζί με την προσφορά άναμνηστικών του στο Μουσείο του Ρούπελ. Έτσι το βιβλίο έδτε το φως της ήμέρας, χωρίς παρεμβάσεις και παρεμβολές νεωτέρων στοιχείων από έξω του συγγραφέως, χωρίς καν συμπλήρωση της βιβλιογραφίας. Η μόνη προσθήκη ήταν η έικονογράφησης με φωτογραφίες που έπαιχαν στην οικογένεια. Το βιβλίο είναι σεμνό, άπλό και άξιοπρεπές, όπως άρμοζει στην προσωπικότητα του βιογραφουμένου.

Ο στρατηγός Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου γεννήθηκε στην Μάνδρα το 1885 και απέβηκε στην Αθήνα το 1973. Δέν έξεκίνησε την πορεία της ζωής του με στόχο τον στρατό. Αντιθέτως, ώλοκλήρωσε τις γυμνασιακές σπουδές, πράγμα τότε άρετά σπάνιο, έν συνέχεια έλαβε πτυχίο από το Ριζάριο Διδασκαλείο και για μικρό διάστημα έπαιρέθηκε στην Στοχευμένη Έκπαίδευση ως δάσκαλος. Κατετάγη στο στρατεύμα ως έφεδρος όπλίτης πεζικού και επέλεξε για την Προπαισαστική Σχολή Έφεδρων Αξιωματικών Κερκίρας, όπου έφοίτησε κατά τα έτη 1906-1907. Ως έφεδρος άνθυπολοχαγός πεζικού από το 1907 έστρατεύθηκε στους Βαλκανικούς Πολέμους, έτραυματίσθηκε κατά την άπομάχη και ατόους, και ήταν ένας εκ των πολλών που έν συνέχεια έμιομμοτοκήθησαν ως άνθυπολοχαγοί πεζικού το 1914 για να καλύψουν την τεράστια άνάγκη νέων θέσεων κατωτέρων αξιωματικών, καθώς ο Στρατός μας είχε πλέον διαλυωσασθεί, μαζί με τα έθνοκά έδάφη, στα όποια πρέπει να μη λησμονηθεί ότι άκόμη κατοικούσιν και άλλοςθνης πληθυσμοί.

Μετά την μονιμοποίηση του η πορεία του έταντίσθηκε προς εκείνη του Στρατού και του Έθνους. Ύπολοχαγός το 1916, μετέτρε ως λοχαγός (το 1917) του Α Παγκοσμίου Πολέμου και ως ταγματάρχης (1921) στην Μικρασιατική Έποποιά, κατά την όποια και πάλιν έτραυματίσθηκε στην πορεία από Κιουταγείας προς Ουσάκ (1921), αλλά συνέχισε χωρίς να δώσει σημασία στον τραυματισμό του. Προήχθη το 1930 σε άντισυνταγματάρχη και σε συνταγματάρχη το 1934 άνδορομικώς από το 1930, όποτε είχαν προαχθεί νεώτεροί του. Ως συνταγματάρχης άνέλαβε το 1938 την διοίκηση της XIV Μεραρχίας (Ξάνθης) και προήχθη σε ύποστράτηγο λίγο πρό της κηρύξεως του Πολέμου, στις 30 Ιανουαρίου 1940, συνέχισε δέ να κατέχει την θέση αυτήν μέχρι τέλους του Πολέμου.

Στην θέση του στην Ξάνθη εύρέθηκε με τομέα άρμοδιότητος την περιοχή της Άντιολικής Μακεδονίας και Θράκης και συνεπώς υπεύθυνος έν πολλές για την Γραμμή Μεταξά, των Όχυνών που διασφάλιζαν πλήρως τα σύνορα μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας, ιδίως στο εύπρόσβλητο σημείο του έλαχίστου έδαφικού βάθους. Ο στρατηγός Παπακωνσταντίνου περιηγήθηκε όλον τον τομέα εύθύνης του, έπιστάθηκε στην ώλοκλήρωση του πλέγματος των Όχυνών και ένεψύχωσε και διαπαιδαγώγησε καταλλήλως τις ύπ' αυτόν μονάδες. Μετά την άπομάχηση της VI Μεραρχίας που μετεφέρθηκε στο Αλβανικό Μέτωπο, η XIV Μεραρχία σόουσιατικώς άνέλαβε το σύνολο του βάρους της άμυνας της Άντιολικής Μακεδονίας και Θράκης. Στο βιβλίο ιστορείται δέ όλίγων άλλα μεστών λόγων η Γραντομαχία των Όχυνών και η άπόφασις περί συνθηκολόγησεως όταν τα γερμανικά τμήματα δέσποσαν την έλληνική γραμμή λόγω καταρρενσεως της Γιουγκοσλαβίας και έγκαισαν στην Θεσσαλονίκη. Ο στρατηγός Παπακωνσταντίνου άποστρατεύθηκε τον Ιανουάριο του 1945 λόγω όριου ήλικίας (60 έτος). Έκτοτε δέν άνιμήχη ποτέ στα κοινά.

Ως ιστορικός έχω πλοναία έικόνα των ήγητόρων του Β Παγκοσμίου Πολέμου και των έν συνέχεια άλλα και προηγήθεισών περιόδων. Οι άνθρώποι εκείνοι ήταν σεμνοί σε άκραίο βαθμό, στρατιώτες και όχι στρατηλάτες με την έννοια των Άντικων στρατών. Άρχοντες όμως και ήγήτορες εκ των σπανίων. Στο καθήκον ήταν άμετακίνητοι, στην πεθαρχία άμειλκτοι, στην μάχη άδίστακτοι στην έφαρμογή του πολεμικού σχεδίου, άλλα ποτέ δέν έγένησαν πολεμικά σχέδια που θα διατανούσαν άδικα την ζωή των «παιδών» τους, των στρατιωτών, που τους άντιμετώπιζαν τελείως πατερναλιστικά, χωρίς ποτέ να θιγεται η ήραρχία και η πεθαρχία. Στην έποχή της ειρήνης, ήταν μελίκαι και γλυκαί και ήμεροι, λαμπροί οικογενειάρχες, άνθρώποι που δέν άπαιτούσαν τίποτε προς άνεγνώριση των ύπηρεσιών τους, άφοθ είχαν πράξει το καθήκον τους και είχαν ήσυχη την συνείδησή τους. Σε αυτήν την κατηγορία άνήκε και ο σεμνότατος και ικανότατος στρατηγός Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου. Το περί αυτό βιβλίο θα καταδείξει την προσωπικότητα ενός εκ των στρατιωτικών ήγητόρων του Πολέμου που άπέσπασαν τον θαυμασμό του έχθρου και την βαθιά άντίπαθια ποικίλων ζηλοτήτων...

και άλλα...

από τον Βαγγέλη Κώνστα

Ατενίζοντας Το '21

Η πατρίδα μας περνάει μια κρίσιμη στιγμή στην μακραίωνη ιστορία της, ενώ δοξάστηκε μέσα από πολλούς πολέμους, για την Ελευθερία και την Δημοκρατία. Είναι σημαντικό όμως, να κατανοήσουμε ότι ο Έλληνας πάντα στην μακροχρόνια ιστορία του γνώριζε τους

εχθρούς του.

Σήμερα όμως, έχοντας υποπέσει στο λήθαργο, όχι πλέον του καταναλωτισμού και του υλισμού αλλά της αγωνίας του μέλλοντος, πράττει δειλά βήματα προς την απόκτηση μιας ουσιαστικής Δημοκρατίας - Ελευθερίας αλλά και Εθνικής Ανεξαρτησίας.

Η επανάσταση του 1821, διέφερε ριζικά από κάθε άλλη επαναστατική ενέργεια της υπόλοιπης Ευρώπης. Ο αγώνας μας δινόταν για την πίστη και την πατρίδα, για την ελευθερία του Έθνους και την οργάνωση μιας φιλελεύθερης και δημοκρατικής πολιτείας. Για πολλούς ερευνητές το '21 είναι "σημείον αντιλεγόμενον" (Λουκ.2.34) και ζητούν την απομύθευσή του, στα πλαίσια του γνωστού νεοεστιαστικού αιτήματος "να ξαναγραφτεί η αιματοβαμμένη ιστορία μας".

Η 25η Μαρτίου του 1821, αποτελεί σταθμό στην ιστορία των Ελλήνων αφού σηματοδοτεί την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης εναντίον της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Το Ελληνικό Έθνος, ύστερα από 400 χρόνια σκλαβιάς και όχι ομαλής συμβίωσης, κατόρθωσε να αποτινάξει τον αιματηρό ζυγό του τούρκου κατακτητή. Το μαρτύριο του Ελληνισμού άρχισε στις 29 Μαΐου του 1453, όταν η Κωνσταντινούπολη, ο φάρος της Ορθοδοξίας έπεσε στα χέρια των Τούρκων. Έπειτα από μερικά χρόνια η Ελλάδα βυθίστηκε στην σκλαβιά. Χιλιάδες Έλληνες, βρήκαν φρικτό θάνατο, ατιμάστηκαν ή ταπεινώθηκαν, ενώ χιλιάδες ελληνόπουλα βιαίως αποχωρίστηκαν από τις οικογένειές τους.

Την ελπίδα του γένους αναζωπύρωσε, το Κρυφό Σχολείο όπου οι ιερείς δίδασκαν στα υπόδουλα παιδιά τις ελληνοχριστιανικές παραδόσεις και τις αξίες του ελλητισμού αφού δεν υπήρχε δημόσια εκπαίδευση εξαιτίας της οθωμανικής κατοχής. Στα Σφακιά, στο Σούλι, οι Οθωμανοί δεν πάτησαν το πόδι τους. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του ηρωισμού όπου μετά από 14 χρόνια πολιορκίας, οι Σουλιώτισσες το 1803 έριξαν τα παιδιά τους σε βράθρο για να μην ατιμαστούν από τους Τούρκους, χορεύοντας το γνωστό σε όλους μας το δημοτικό τραγούδι "Έχετε γειά βρουσούλες".

Καταλυτικό ρόλο, στο εξωτερικό ρίχνοντας όμως και τον σπόρο της επανάστασης στο εσωτερικό, έπαιξε ο Λόγιος Ρήγας Φεραίος Βελεστινλής. Την ώθηση στις επαναστατικές ενέργειες έδωσε η Φιλική Εταιρεία, όπου ανέθεσε την αρχηγεία στον Α.Υψηλάντη.

Στις 23 Μαρτίου του 1821, μετά από τον επιτυχημένο αντιεπισπασμό του Α. Υψηλάντη στο Ιάσιο, ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, ο Παπαφλέσσας, ο Θ. Κολοκοτρώνης και άλλοι οπλαρχηγοί με 2.000 Μανιάτες εισβάλλουν στην Καλαμάτα. Στις 25 του Μάρτη, ο Θ. Κολοκοτρώνης με τα παλικάρια του ξεκινούν για την Τριπολιτσά. Σε όλα τα χωριά της αιματοβαμμένης Πελοποννήσου, οι καμπάνες των εκκλησιών χτυπούν χαρμόσυνα να αναγγείλουν το γεγονός, την ημέρα του εορτασμού του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου - της Μητέρας των Ελλήνων, ο δοκιμαζόμενος λαός, αφουγκράζεται το μήνυμα της Επανάστασης και ευαγγελίζεται την απελευθέρωση της πατρίδας του. Την ίδια μέρα ο Επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός υψώνει και ευλογεί το Λάβαρο της Επανάστασης στην Αγία Λαύρα. Το Λάβαρο αναπαριστά την Κοίμηση της Θεοτόκου αναγράφοντας πάνω του "Ελευθερία ή Θάνατος". Το επαναστατικό κίνημα γρήγορα απλώθηκε παντού από άκρη σε άκρη σ' όλη την Ελλάδα. Η Επανάσταση κέρδισε έδαφος ενώ χύθηκε αίμα χιλιάδων Ελλήνων, μέχρις ότου υπογράφηκε το Πρωτόκολλο του Λονδίνου το 1830 κηρύσσοντας την Ελλάδα ως ανεξάρτητο κράτος.

Τι όμως από αυτά τα σημαντικά ιστορικά γεγονότα διδάσκονται οι μαθητές μας; Παρατηρούμε λοιπόν, ότι τα ελληνόπουλα, τα οποία έχουμε αφήσει έρμαιο στο σχολείο, διδάσκονται συχνά την πλανεμένη, την ψευδή ιστορία του τόπου μας. Επισημαίνουμε αρχικά, ότι στο βιβλίο της Α Γυμνασίου για το ένδοξο '21 γίνεται παραλληλισμός της ταινίας του "Άρχοντα των δακτυλιδιών" ενώ περιλαμβάνεται φαιδρικό ανάγνωση που εξευτελίζει τη μαθητική γιορτή της 25ης Μαρτίου, δίδεται δηλαδή, η αντίληψη του ανοίγματος στην παγκοσμιοποιημένη φαντασία και "την τελική μάχη ενάντια στις δυνάμεις του κακού". Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα σχολικού βιβλίου, κάνει λόγο για το γνωστό σε όλους μας παιδομάζωμα, την χειρότερη μορφή εξισλαμισμού, όπου αρπάζονταν οι Έλληνες έφηβοι και μετά από πλύση εγκεφάλου και σκληρή θρησκευτική - στρατιωτική εκπαίδευση γίνονταν φανατικοί μουσουλμάνοι. Έχανε δηλαδή, ο Ελληνισμός το πιο χριότιμο τμήμα του πληθυσμού του. Μαθαίνουν λοιπόν οι νεολαίοι μας ότι το παιδομάζωμα, ορίζεται ως "Ο μεσαιωνικός ισλαμικός θεσμός των δούλων φρουρών του μονάρχη γινόταν με ένα πρωτότυπο σύστημα στρατολόγησης το οποίο μετέτρεπε νεαρούς μη μουσουλμάνους υπηκόους σε μια προνομιακή κοινωνική ομάδα".

Έχουμε λοιπόν αγαπητοί μου πληθώρα παραδείγματα, από τους ιστορικούς που λυσασαίε προσπάθησαν να αφαιμάξουν κάθε τι ηρωικό, κάθε τι Ορθόδοξο, κάθε ενέργεια που δηλώνει τη φιλοπατρία του Έλληνα. Θα ήθελα όμως, να κάνω αναφορά και στον τηλεοπτικό σταθμό Σκάι, όπου μας εξιστόρησε, ότι οι Έλληνες ζούσαν αρμονικά ενώ υπήρξε σημαντική οικονομική ανάπτυξη στα 400 χρόνια σκλαβιάς. Μάθαμε επίσης, ότι οι κλέφτες και οι αμαρτωλοί ήταν φυγόδοκοι εγκληματίες. Προφανώς, ξεχνούν οι συντελεστές του ανθελληνικού σταθμού, ότι πολλοί Έλληνες έγιναν κρυπτοχριστιανοί ενώ πολλοί τάχθηκαν στις τάξεις των νεομαρτύρων της Εκκλησίας μας αφού θυσιάστηκαν κ' υπέστησαν σφοδρά βασανιστήρια. Όσο για τους κλέφτες και τους αμαρτωλούς, ο ίδιος ο Θ. Κολοκοτρώνης, τους ονομάζει "φρουρά του Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου", άλλωστε όπως γνωρίζουμε και ο ίδιος, ήταν κλέφτης. Οι κλέφτες, όπως λέγει, ο μέγας ιστορικός Κωνσταντίνος Παπαρηγόπουλος "Εμάχοντο κατά των Τούρκων ελαυνόμενοι υπό σφοδρότατο αυτοματισμού της ατομικής ελευθερίας και της χριστιανικής πίστωσης. Πάντες όμως είχαν βαθυτάτων την συνείδησιν του εθνισμού".

Ήρθε η ώρα λοιπόν, να ασχοληθούμε με υψηλά και βαθύτερα ζητήματα. Είναι ηλίιο φαινότατο ότι τα τελευταία χρόνια το Υπουργείο (Εθνικής άλλωστε) παιδείας σε ό,τι αναδύει πατρίδα, έθνος, γλώσσα, ιδανικά, ιστορία πιστεύω, δηλαδή, τις πιο ευδιαστές μυρωδιές, προσπαθεί αγωνιωδώς να τις εξαφανίσει με τους απορροφητήρες της Νέας Εποχής. Δεχθήκαμε λοιπόν, ως νεοέλληνες τον υλικό εξευτελισμό, δεχθήκαμε τον εμπαιγμό, δεν πρέπει όμως να επιτρέψουμε την πνευματική μας υποταγή, τον ιστορικό μαρασμό μας.

Τρίζοντας τα κόκαλα του απαγχονισθέντος Πατριάρχη Γρηγορίου του Έ όταν ο λαός μας, δέχεται συνεχείς επιθέσεις από τα κέντρα που επιθυμούν την καταστροφή μας. Για να γνωρίσουμε, να κατανοήσουμε, να ταξιδέψουμε και να στοχαστούμε τις μέρες εκείνες, οφείλουμε να ψάξουμε - να διαβάσουμε τις μαρτυρίες των σκλάβων με την θηλιά στο λαιμό, και όχι τις διαβεβαιώσεις των τυράννων, όπως συνθιζέται στις μέρες μας και μας το επιβάλλει η Νέα Τάξη πραγμάτων.

Αγαπητοί μου φίλοι, γονείς και νεολαίοι, μέσα στην καθημερινότητα μας χτίζεται η ιστορία μας. Οι μεγάλες μορφές, οι μορφές που ξεχώρισαν για το θάρρος και την θυσία τους, λειτουργούν σαν ένα φωτοβόλο παράδειγμα για το μέλλον μας. Εμείς έχουμε πολλές ηρωικές μορφές που λειτουργούν ως φάροι, ήρθε η ώρα να στοχαστούμε εάν εμείς είμαστε ικανοί να αποτελέσουμε φάροι για τις επόμενες γενιές.

Καλή επ- Ανάσταση

● ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΣ - Θεολόγος